

Sygn. akt I C 305/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Golubiu-Dobrzyniu I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Karpińska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Małgorzata Foksińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 stycznia 2016 roku w G.-D.

sprawy z powództwa

M. Ż. (1)

przeciwko:

Skarbowi Państwa- Lasom Państwowym Nadleśnictwu G.

o zapłatę

1. powództwo oddała,
2. zasądza od powódki M. Ż. (1) na rzecz pozwanego – Skarbu Państwa Lasów Państwowych Nadleśnictwa G. kwotę 300,00 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

sędzia

K. K.

I C 305/15

UZASADNIENIE

Powódka M. Ż. (1) wniosła o zasądzenie od pozwanego Lasów Państwowych Nadleśnictwa G. kwoty 1.000 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia 06 września 2015 roku tytułem odszkodowania za ogrodzenie zniszczone na skutek przewrócenia się drzewa spowodowane prowadzeniem niewłaściwej gospodarki leśnej .

Pozwany Lasy Państwowe Nadleśnictwo G. wniósł o oddalenie powództwa wskazując, iż przyczyną przewrócenia się drzewa była trąba powietrzna, a zatem siła wyższa, za której skutki pozwany nie może ponosić odpowiedzialności.

Sąd ustalił co następuje:

W dniu 19 lipca 2015 roku na skutek wichury, która przeszła m.in. przez Leśnictwo P., uszkodzeniu uległo około 3.000 drzew, a w całym Nadleśnictwie G.- (...)000 drzew. W tym dniu na siatkę, stanowiącą ogrodzenie posesji M. Ż. (1), we wsi R. przewróciła się sosna, rosnąca po drugiej stronie drogi, 2 – 3 m od granicy drogi. Drzewo zatarasowało szlak komunikacyjny, a jego czubek uszkodził siatkę powodując odchylenie metalowej konstrukcji płotu. Drzewo

było zdrowe. Jego wiek szacowano na 60 lat. Drzewo zostało uprzętnięte. Zgodnie z zarządzeniem nr (...) z dnia 9 grudnia 2014 roku wprowadzono obowiązek dokonywania corocznego przeglądu wszystkich drzewostanów wzdłuż szlaków komunikacyjnych. W Leśnictwie P. kontrola taka zakończyła się w dniu 31 grudnia 2014 roku i nie wykazała konieczności usunięcia jakiegokolwiek drzewa stanowiącego zagrożenie. Z informacji przedłożonej przez M. Ż. (1) wynika, iż koszt naprawy ogrodzenia to 1360 zł.

Dowód: - zdjęcia – k. 9, 37 - zarządzenie nr (...) – k. 20-20v, - protokół – k. 21, - notatka – k. 22, - zeznania A. R. – k. 31-32, - zeznania A. S.-G. – k. 32, - zeznania Z. S. – k. 32-33, - zeznania M. Ż. – k. 33, - zeznania M. K. – k. 33-34v, - informacja dot. wyceny – k. 36

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania świadków i stron oraz dokumenty przedłożone przez strony. Okolicznościami bezspornymi był fakt wichury w dniu 19 lipca 2015 roku oraz uszkodzenie płożu przez wywrócone drzewo. Strony również nie kwestionowały, iż powalone drzewo było zdrowe. Powódka twierdziła, iż przyczyną szkody była nieprawidłowa gospodarka leśna polegająca na zbyt płytkim posadowieniu przedmiotowego drzewa co spowodowało jego przechylenie i doprowadziło do jego przewrócenia w trakcie wichury. Zeznania przesłuchanych w sprawie świadków przeczą tym twierdzeniom. Z. S. (2), który przejeżdżał przedmiotową drogą dwa razy w tygodniu wskazał, iż drzewa przy niej rosnące nie stanowiły zagrożenia dla bezpieczeństwa. Przeprowadził kontrolę drzewostanu pod tym kątem i nie stwierdził żadnych zagrożeń, co znalazło wyraz w sporządzonym przez niego protokole. Wszyscy przesłuchani świadkowie zeznali, iż drzewo było zdrowe, a jego wiek szacunkowy wynikający z operatu urzędzenia lasu to 60 lat, przy czym wiek rębny dla sosny to 100 lat. Okoliczności te przyznał w trakcie przesłuchania w charakterze strony M. K. (2). Wskazał również, iż system korzeniowy drzewa rozrasta się sam. Sąd nie znalazł żadnych podstaw by odmówić wiarygodności tym dowodom, albowiem są spójne i logiczne. Korespondują również z treścią zgromadzonych dokumentów (zarządzenie nr (...) – k. 20-20v, protokół – k. 21, notatka – k. 22).

M. Ż. (1) wskazała również, iż sosna rosła zbyt blisko drogi i zabudowań w związku z czym mogła stanowić potencjalne zagrożenie, które Nadleśnictwo winno usunąć. Wskazać jednak należy, iż las na tym terenie był posadowiony około 60 lat temu, a powódka nabywając nieruchomości, budując dom i ogrodzenie wiedziała jak wyglądają okoliczne tereny. Trudno uznać zatem by nie miała świadomości bliskości lasu i drzew rosnących przy drodze. Skoro zatem podjęła decyzję o posadowieniu budynku i ogrodzenia w takich warunkach nie sposób uznać zasadności podniesionego zarzutu.

Powódka twierdziła, iż informowała Nadleśnictwo G. o niebezpieczeństwie związanym z drzewami przy drodze koło jej posesji, jednakże nie przedłożyła dowodów potwierdzających te słowa. Żaden ze świadków nie wskazał, by takie zgłoszenie miało miejsce. Świadkowie zgodnie zeznali, iż w razie takiej informacji na miejsce wysyłany jest leśniczy, który dokonuje oceny zagrożenia. W przypadku potwierdzenia zagrożenia drzewo jest usuwane. Takiego zgłoszenia ze strony powódki nie było.

Sąd zważył co następuje:

M. Ż. (1) roszczenie swe wywiodła z art. 415 i art. 416 kc. W uzasadnieniu pozwu wskazała również na przepisy dyrektywy Wspólnoty Europejskiej (...). Zauważyć jednak należy, iż Dyrektywa 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 roku w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu w art. 1 precyzuje, iż celem dyrektywy jest ustalenie ram odpowiedzialności za środowisko w oparciu o zasadę „zanieczyszczający płaci” w celu zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu. Nie dotyczy ona zatem sytuacji wyrządzenia szkody przez elementy szeroko rozumianego środowiska naturalnego, a więc nie ma zastosowania w przedmiotowej sprawie.

Zgodnie z art. 415 kc kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę obowiązany jest do jej naprawienia. Osoba prawna jest obowiązana do naprawienia szkody wyrządzonej z winy jej organu. (art. 416 kc). Jak wynika z art. 33 ust. 1 i 2 punkt 3 ustawy z dnia 28 września 1991r. o lasach (t. jedn. Dz.U. z 2014r., poz. 1153 ze zm.) Lasy Państwowe, której jednostką organizacyjną stanowi nadleśnictwo, jest państwową jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej reprezentującą Skarb Państwa w zakresie zarządzania mieniem. Przedmiotowa szkoda nie powstała przy

wykonywaniu władzy publicznej, a zatem w zakresie odpowiedzialności za ewentualną szkodę zastosowanie znajdują odpowiednie przepisy ogólne regulujące deliktową odpowiedzialność. Warunkiem koniecznym odpowiedzialności odszkodowawczej jest istnienie adekwatnego związku przyczynowego. Zgodnie z art. 361 § 1 kc zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania z którego szkoda wynikła. W przedmiotowej sprawie nie budzi wątpliwości fakt, iż do uszkodzenia ogrodzenia doszło na skutek przewrócenia się sosny w czasie wichury. W tym czasie powalonych zostało 50.000 drzew na terenie Nadleśnictwa G.. Zdarzenie to kwalifikować należy zatem do kategorii vis naturalis (trzęsienie ziemi, powódź, huragan), za które pozwany nie może ponosić odpowiedzialności skoro nie miał na nie żadnego wpływu. Powódka nie wykazała aby szkoda powstała na skutek działań czy zaniechań ze strony pozwanego, a zgodnie z art. 6 kc na niej spoczywał ciężar dowodu w tym zakresie.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd oddalił powództwo w całości.

O kosztach orzeczono w oparciu o art. 98 kpc (§6 punkt 2 w zw. z § 2 ust.1 i 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, t. jedn. Dz.U. z 2013r., poz. 490 ze zm.)